

terwijl de andere achter een der platen aan den gewitten muur verpopt en, in scherpe tegenstelling met de bruine pop op de bruine schoolbank, zilvergrijs getint en met zilverstippen gesierd was.

Zooals ik reeds zei: boomrijk is mijn woonplaats niet, maar toch schijnt mijn tuintje (± 17 bij 8 M.) aan de westzijde door een iepen heg gescheiden van naburige grasveldjes, die op hun beurt weer door zulke hagen gescheiden zijn, terwijl het geheel dezer terreintjes omgeven is door huizen, toch schijnt dit geheel voor overvliegende vogels nog wel eenige aantrekking te hebben. In het midden staat een bijna 30-jarige eschdoorn. Het schooldak is in den loop der jaren overgroeid door klimop, dat soms meer dan 1 M. dik er op zit. Dit is ook het geval met een schuurtje en er staan nog een paar groepjes heesters op de niet groote ruimte. De scheidende heg, telken jare gesnoeid, was in den loop der jaren een dichte en dikke groene muur geworden tijdens de zomermaanden en al spoedig merkte ik een paar zwarte lijsters op, die er nestelden. Doch zoowel de dieren als mijn huisgenooten en ik werden teleurgesteld. Een buurman, die meende dat hij wel met behulp der ouden jonge merels kon groot brengen, haalde 't nest uit en zette het in een kooi. Zijn rekening faalde totaal en den volgenden dag zat het nest weer zoo goed en zoo kwaad als dat ging op zijn oude plaats. Jammerlijk was het om te zien, hoe de vederlooze jongen, de kale nekken rekkend, lagen te gapen naar... voer, dat hun niet gebracht werd en later op den dag vond ik twee der jongen dood onder de heesters op vrij grooten afstand van het nest. Zou dan toch waar zijn, dat de ouden hun kroost dooden als menschenhanden er aan geweest zijn? Midden in den winter, volgend op dezen zomer, toen de heg kaal was, vonden wij nog een tweede nest met 4 eitjes er in. Of liever, dit was het eerste nest. Was het een zoogenaamd speelnest, of had hier ook buurmans booze hand reeds eerder ingegrepen? Als souvenir en als specimen van lijster-nestbouw (een bodem van takjes, aarde en halmen) vond het een plaatsje in de schoolverzameling. Maar in de heg kregen wij na dien nooit meer nestelende lijsters. Die vonden volgende jaren op schuur- en schooldak een veiliger gelegenheid in den klimop, waar wij ze twee à drie broedsels zagen en hoorden grootbrengen. Wij zagen ze nestmateriaal, later voer voor de jongen aanbrengen. Wij hoorden 't mannetje zoowel 's ochtends als 's avonds zijn hoogste lied zingen, terwijl 't wijfje 't nest fatsoeneerde, haar eitjes lei en broedde. En beide lieten hun luid getjok weerklinken, als de jongen het nest verlieten, waar-schuwings- zoowel als lokkreten. En wij zagen vader en moeder-lijster onder deze herhaalde gezinszorgen weldra hun glanzend voorjaarskleed wisselen voor het kleed van de huiselijke zorg.

P. F.

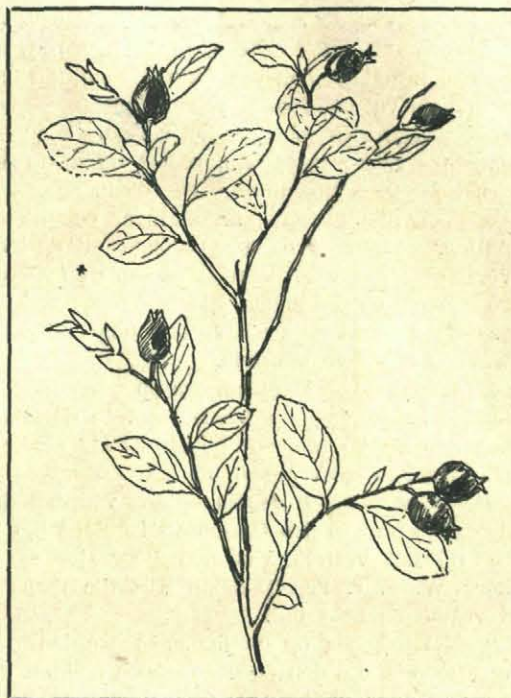
EEN NIEUWE BOSCHBES?

De boschbessen staan nu in bloei: onze drie soorten: de Blauwe Boschbes met zijn groene, haast kruidachtige stengels en groengele, soms rood gerande, breed urnvormig bloempjes, de Roode Boschbes, een struikje met leerachtige glanzige dikke bladeren, van onderen met klierpuntjes voorzien, en trossen van witte klokjes en dan nog de zeldzaamste van de drie, een tamelijk hoog, houtig heestertje met blauw-achtig groene bladeren en witte of roze hangende klokjes in arme trosjes meest alleenstaand, dat is de veen-boschbes. Die komt alleen voor in onze venige boschstreken, vooral in den Achterhoek van Gelderland en in Overijssel en Drente. De Blauwe Boschbes en de Veen-boschbes verliezen hun bladeren in het najaar, de Roode Boschbes is altijd groen. De bloemen van de Blauwe Boschbes zijn meestal vijftallig, die der beide andere soorten viertallig. Ook is er een bastaard bekend tusschen de Roode Boschbes

en de Blauwe; deze heet *Vaccinium intermedium* Rothe, die heeft roode vruchten en verliest in de winter niet al zijn bladeren.

Nu kreeg ik echter in October van het vorig jaar van een groot natuurvriend uit Oost-Nederland een paar takjes gestuurd, waarvan er een hierbij is afgebeeld. Het is duidelijk een boschbes en lijkt nog het meest op de Veenboschbes, zoowel in algemeen uiterlijk van tak en twijg, als ook in de bloeiwijze: bloempjes alleenstaand of in arme trosjes en boven de bloem nog een takje met kleine blaadjes. De vruchten waren zwart, en de bladeren tamelijk dik, met flauw gezaagden rand en niet afvallend. Een altijd groen heestertje dus, net als de Roode Boschbes. Het ligt voor de hand om dezen vorm te beschouwen als een bastaard van de Roode Boschbes met de Veen-Boschbes, ofschoon van de eerste alleen het kenmerk vertegenwoordigd is, dat de bladeren in den winter niet afvallen. Ik vind dezen vorm nergens vermeld, dus we mogen hem voorloopig wel als iets nieuws beschouwen. Onze lezers die in hun buurt *Vaccinium Vitis Idaea* en *Vaccinium uliginosum* allebei aantreffen, moeten maar eens naar deze plant uitzien, die nu aan de vrij dikke bladeren van *V. uliginosum* onderscheiden kan worden. Hoe de bloem er uitziet weet ik nog niet.

Het blijkt alweer, dat wij over de Nederlandsche Flora nog lang niet zijn uitgepraat. Wie weet wat er nog meer te vinden is. En misschien is deze vorm in sommige herbaria ook al opgeborgen bij *Vaccinium uliginosum*. Vergelijk de bladeren maar eens. Wij hopen binnenkort nog meer van deze plant te vertellen.

JAC. P. THIJSSSE.

RAPPORT

betreffende de vogelverzameling op den lichttoren „Brandaris” te Terschelling.

DAAR gedurende de mobilisatie het kustlicht op den Brandaris niet heeft gebrand, worden er uit den aard der zaak weinig vogels dood gevonden, die nog in goeden staat verkeerden, zoodat in het jaar 1917 de verzameling zelfs geen enkel exemplaar rijker is geworden, waardoor er over dat tijdperk dan ook weinig of niets te vermelden valt.

In de hoop, dat de machtige lichtbron in 1918 weldra weder de kruin van genoemden ouden reus zal gaan tooien met haar stralenbundels, wat zeker ten gevolge zal hebben, dat het vogelvraagstuk hier weer meer op den voorgrond zal treden, is het misschien thans niet ondienstig in dit eerste rapport een klein overzicht te geven van het ontstaan en den groei der verzameling.

Nadat sinds November 1909 op den Brandaris, met het oog op de vogelbescherming, door